

Kl. 16:23

Justitsministeren (Lene Espersen):

Sigtet med dette lovforslag, der er fremsat af Det Radikale Venstre, er at få ændret dele af det familieretlige område, den familieretlige lovgivning, så to personer af samme køn kan indgå ægteskab og blive omfattet af alle ægteskabets retsvirkninger.

Efter forslaget ophæves lov om registreret partnerskab. Desuden ændres ægteskabsloven, så der kan ske kirkelig vielse mellem to personer af samme køn, medmindre den pågældende præst afviser det. Endelig gøres lov om ægteskabets retsvirkninger kønsneutral, og børneloven ændres, så lovens faderskabsregler finder tilsvarende anvendelse på to kvinder, som er gift med hinanden; den kvinde, der ikke føder barnet, betegnes som medmoder til barnet.

I bemærkningerne til forslaget anføres det bl.a., at ligebehandling er en af grundværdierne i det danske samfund, og at formålet med lovforslaget derfor er at indføre ens ægteskabslovgivning uanset seksualitet. Herudover peges der på udviklingen i andre lande, bl.a. Holland.

Lovforslaget svarer indholdsmæssigt til beslutningsforslag nr. B 76, som blev førstebehandlet her i Folketinget i april 2007, så de emner, som lovforslaget vedrører, er ikke nye og har allerede tidligere været grundigt diskuteret.

Som bekendt fik vi i 1989 loven om registreret partnerskab. Siden er der gennemført en række ændringer, der yderligere har forbedret retsstillingen for de registrerede partnere. Senest blev partnerskabsloven således ændret i 2004, så alle ægteskabslovens regler om indgåelse af ægteskab, bortset fra muligheden for kirkelig vielse, nu gælder ved indgåelse af registreret partnerskab.

På rigtig mange områder er der altså allerede i dag ligestilling mellem registrerede partnere og ægtefæller, noget, som regeringen fuldt ud støtter.

Regeringen kan imidlertid ikke støtte det nu foreliggende forslag om en fuldstændig ligestilling mellem på den ene side partnerskab mellem to personer af samme køn og på den anden side ægteskab mellem to personer af forskelligt køn. Som der fra regeringens side også blev givet udtryk for under førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 76 for knap et år siden, gør der sig således til dels forskellige hensyn gældende for henholdsvis ægteskaber, som er mellem to personer af forskelligt køn, og registrerede part-

nerskaber, som er mellem to personer af samme køn.

Jeg synes i den forbindelse, det er vigtigt at få frem, at den lovgivning, som dette lovforslag lægger op til at gøre fuldstændig kønsneutral, altså ægteskabsloven, lov om ægteskabets retsvirkninger og afledt lovgivning i øvrigt, indholdsmæssigt og i sin struktur er udformet ud fra en forudsætning om, at ægteskab indgås imellem personer af forskelligt køn.

Det samme gør sig gældende for børneloven, som i sin grundstruktur hviler på forudsætningen om forskelligt køn og biologien i den sammenhæng.

Der ses ikke med lovforslaget at være taget stilling til eventuelle overordnede konsekvenser af disse forhold, og lad mig blot nævne ét eksempel.

Med forslagens ændring af børneloven er der ikke taget nærmere stilling til, hvordan en biologisk far er stillet, når der fødes et barn i et ægteskab mellem to kvinder; forslaget omfatter nemlig på dette punkt også tilfælde, hvor moderen blev gravid ved et seksuelt forhold. Den usikkerhed, der sådan er om konsekvenser af lovforslaget, gør i sig selv, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Når det gælder spørgsmålet om kirkelig vielse, afviste regeringen sidste år under første behandling af B 76 forslaget om kirkelig vielse mellem to personer af samme køn. Det skete med henvisning til, at hverken folkekirken eller de anerkendte trossamfund ønsker en sådan ligestilling. Regeringens holdning har ikke ændret sig på dette punkt.

Regeringen finder også, at den fuldstændige ligestilling mellem registrerede partnere og ægtefæller, som lovforslaget lægger op til, er betænkelig, når det gælder spørgsmålet om den tilknytning, der skal være til Danmark, hvis man ønsker at indgå registreret partnerskab her i landet.

Mange lande har ganske vist indført en lovgivning, der svarer til den danske, og endda tilladt ægteskab mellem to personer af samme køn. Imidlertid er der fortsat en overvægt af lande, der ikke tillader indgåelse af registreret partnerskab eller ægteskab mellem to personer af samme køn, og det gælder også i Europa. Hvis Danmark, sådan som lovforslaget lægger op til, ændrede sine regler og tillod, at to personer, som begge er uden særlig tilknytning til Danmark, kan gifte sig her i landet, ville vi som følge af det anførte risikere, at udenlandske par gifter